
/Ivars Āboliņš/

**Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes skaidrojums par
Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma 19.panta divpadsmitās prim daļas
piemērošanu**

2021.gada 1.jūlijā stāsies spēkā Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma (turpmāk arī – EPLL) 19.panta divpadsmitā prim daļa, kura noteic:

“Televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumu sniedzējam (tai skaitā elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim, kurš retranslē televīzijas programmas, izmantojot kabeļtelevīziju) ir pienākums nodrošināt visiem tā abonentiem pamatpiedāvājumu, kurā iekļautas šā panta sestajā, 6.¹, astotajā, devītajā un divpadsmitajā daļā paredzētās televīzijas programmas, kā arī papildu televīzijas programmas, no kurām vismaz 80 procenti ir televīzijas programmas, kuru saturs sākotnēji ir veidots kādā no Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valstu oficiālajām valodām (turpmāk — pamatpiedāvājums). Pamatpiedāvājumā drīkst iekļaut tikai tādas elektronisko plašsaziņas līdzekļu televīzijas programmas, attiecībā uz kurām pēdējo triju gadu laikā Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome nav pieņēmusi lēmumu par retranslācijas aizliegumu.”

Ņemot vērā tiesību normā noteikto, secināms, ka televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumu sniedzējiem (tai skaitā elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim, kurš retranslē televīzijas programmas, izmantojot kabeļtelevīziju) ir jānodrošina visiem to abonentiem pamatpiedāvājumā 80% tādas televīzijas programmas, kuru **saturs sākotnēji ir veidots** kādā no Eiropas Savienības (turpmāk arī – ES) vai Eiropas Ekonomikas zonas (turpmāk arī – EEZ) valstu oficiālajām valodām, tātad konkrētās programmas ietvaros drīkst izplatīt raidījumus, filmas un citu saturu, kura sākotnējā valoda ir kāda no ES/EEZ oficiālajām valodām.

Par ES/EEZ valstu oficiālajām valodām uzskatāmas šādas valodas: latviešu, lietuviešu, bulgāru, horvātu, čehu, dāņu, nīderlandiešu, angļu, igauņu, somu, franču, vācu, grieķu, ungāru, īru, itāļu, maltiešu, poļu, portugāļu, rumāņu, slovāku, slovēņu, spāņu, zviedru, islandiešu un norvēģu (uzskaitījums var mainīties, mainoties Eiropas Ekonomikas zonas vai Eiropas Savienības dalībvalstīm).

Svarīgi!

1. Ievērojot to, ka programmai var būt vairākas valodas, Padomes ieskatā par programmu, kura sākotnēji veidota ES/EEZ valstu valodā būtu uzskatāma ikviena tāda programma, kuras saturs sākotnēji vismaz 25% apjomā ir veidots

kādā no ES/EEZ valstu oficiālajām valodām. Pārējais programmas saturs sākotnēji var tikt veidots arī citās valodās;

2. Ņemot vērā tiesību normas mērķi, par sākotnēji ES/EEZ valstu oficiālajā valodā veidotu programmu nav uzskatāma programma, kura ir ieskaņota vai dublēta (t.sk. atsevišķas programmas satura vienības) ES/EEZ valstu oficiālajās valodās, bet sākotnēji veidota citas valsts valodā;
3. Nav nepieciešams vērtēt, kurā valstī (ES/EEZ valstīs vai citās valstīs) sākotnējais programmas saturs tiek veidots, svarīgi, lai šis saturs sākotnēji tiktu veidots kādā no ES/EEZ valstu oficiālajām valodām, neatkarīgi no vietas, kurā tas notiek;
4. Par ES/EEZ valstu oficiālajās valodās veidotu programmu automātiski nav uzskatāmas visas programmas, kurām apraides atļauja izsniegta Latvijas Republikā, jo Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome izsniedz apraides atļaujas arī tādām programmām, kuru saturs sākotnēji netiek veidots kādā no ES/EEZ valstu oficiālajām valodām;
5. Pamatpiedāvājumā nedrīkst būt iekļautas tādas elektronisko plašsaziņas līdzekļu televīzijas programmas, attiecībā uz kurām pēdējo triju gadu laikā Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome ir pieņēmusi lēmumu par retranslācijas aizliegumu.